

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 36 — 3 SEPTEMBER 2008

Klapstoel
Jan
Pauwels

blz. 7

Uitvaardienst
in het
crematorium

blz. 9

Schoolreglement,
pedagogische
kansen?

blz. 12-13

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

ZOEK je een baan? Ga dan naar de VDAB. Wil je Nederlands leren? Schrijf je in voor een cursus. Ben je eenzaam? Stap in het verenigingsleven. Ben je slecht gehuisvest? Dien een klacht in tegen de nalatige huisbaas. Goed opgeleide en welgestelde mensen zijn soms blind voor de drempels die anderen bij deze schijnbaar eenvoudige antwoorden kunnen ervaren.

Marokkaanse en Turkse vrouwen leven vaak in een isolement dat in hun land van herkomst misschien geen probleem oplevert, maar wel hier. Bijvoorbeeld omdat ze hun kinderen niet kunnen bijstaan met hun schoolwerk door een gebrek aan kennis van het Nederlands. Sommige Romagezinnen zijn dan weer erg ontoegankelijk en leven als het ware in hun eigen wereld. En mensen zonder papieren stoten haast overal op formulieren die ze niet kunnen invullen.

Als het isolement al doorbroken wordt, zijn er nog tal van concrete problemen. Wie zal tijdens de taal cursus op de kleine kinderen passen? Hoe omgaan met discriminatie op de werkvloer? Hoe de weg

Mensen van vreemde afkomst leven vaker in diepe armoede dan Belgen. Dat blijkt uit een studie van de

Koning Boudewijn Stichting. Taal, schaamte, onwetendheid en argwaan leiden tot een gapende kloof tussen armen en hulpverlening. De brug slaan?

Makkelijker gezegd dan gedaan. Maar het kan.

Lieve Wouters

Armoede heeft een kleur

© Belga

vinden in het systeem van de hulpverlening? Om er maar enkele te noemen.

Het Antwerpse project Arm in Arm van de stadsdienst Samenlevingsopbouw richt zich uitdrukkelijk tot Marokkaanse gezinnen. Het werkt met een vader- en een vrouwengroep en met een groep voor jongvolwassenen. De vaders en jongvolwassenen denken na over tewerkstelling tijdens tweewekelijkse bijeenkomsten. Ze krijgen les en wisselen ervaringen uit. De vrouwen worden bereikt via huisbezoeken.

Ook het Gentse project Hand in Hand van vzw El Ele, dat zich vooral bekommert om Turkse vrouwen, werkt op die manier. „Dat is belangrijk om hun leefwereld te leren kennen”, klinkt het. „Zo is meteen duidelijk wat de draagkracht en de mogelijkheden van het gezin zijn. Je leert de kinderen kennen en de praktische zorgen van het gezin.”

Maar de medewerkers van El Ele gaan nog verder. Ze ontdekten hoe belangrijk het is de schoonmoeder te ontmoeten. Als zij eenmaal overtuigd is, vergroot de kans dat de geïsoleerde schoondochter naar de werking komt. Daar kan ze een opleidingsprogramma volgen, speciaal uitge-

werkt voor laaggeschoolde en kansarme Turkstalige vrouwen. Die tussenstap blijkt onontbeerlijk om succesvol door te stromen naar het reguliere circuit.

Les aan huis

Het isolement moet dus allereerst door de hulpverlener worden doorbroken. Dit lukt slechts onder bepaalde voorwaarden. Kunnen omgaan met het anders zijn van mensen is voorwaarde nummer één. Je moet bovendien willen samenwerken, niet enkel vóór hen werken. Het lesaanbod sluit ook best aan bij de leefwereld van de betrokkenen. Zo'n aanpak is intensief, maar werpt vruchten af. Ongeveer een derde van de deelnemers gaat voort op de ingeslagen weg van werk of studie.

Onder diezelfde voorwaarden werkt het project De Katrol in Oostende, maar deze organisatie richt zich allereerst tot kinderen. Via studie- en opvoedingsondersteuning brengt De Katrol de school binnen in het gezin. Studenten zetten zich in het kader van hun opleiding vrijwillig of bij wijze van stage in als huiswerkbegeleider. In het bijzijn van de ouders helpen ze het kind bij het huiswerk. Bedoeling is op die manier niet enkel de slaagkansen van de kinderen te vergroten, maar ook de ouders te betrekken bij de school. Sinds kort biedt de organisatie ook taallessen voor de ouders.

Jean-Pierre Markey: „Uitsluitingsmechanismen doorbreken moet al van jongs af beginnen, want al van in het prilste begin worden kinderen erdoor benadeeld. We stellen een grote dankbaarheid vast bij de ouders. De gastvrijheid waarmee ze onze studenten ontvangen, spreekt boekdelen. En de aanpak werkt. Uit onderzoek blijkt dat persoonlijke begeleiding het verschil maakt. Met steun van de overheid zal ons project dan ook uitgebreid worden. Mogelijk wordt het een verplichte stage in de lerarenopleiding.”

Voor de leerkrachten in spe is deze stage in kansarme allochtone gezinnen daarenboven een leerrijke ervaring, die ze later in hun klaspraktijk zullen meedragen. „Vooroordelen vallen weg en uitsluitingsmechanismen worden blootgelegd. Ze ontdekken niet alleen de remmende factoren in die andere cultuur, maar ook de mooie kanten ervan. Zo krijgen ze zeker een meer genuanceerd beeld van allochtonen.”

Lees verder op bladzijde 17